

77'EREN

NETMAGASIN FOR HJEMMEVÆRNSKADRILLE 277 KARUP

NR. 17 - 2017 - 9. ÅRGANG

KONTAKTPERSONER:

Eskadrillechef

Michael Bodo Rauh
Telefon: 9133 2771
hve277-ec@hvjv.dk

Næstkommanderende

Mark Pahuus Jeppesen
Telefon: 9133 2772
hve277-nk@hvjv.dk

Kommandobefalingsmand

Jonna Nygård
Telefon: 9133 2773 / 4142 7691
hve277-kdobm@hvjv.dk

Kontakofficer

Henrik L. Borré
Telefon: 9133 2775
Hve277-rof@hvjv.dk

Rekrutteringsofficer

Stilling p.t. ubesat

Uddannelsesofficer

Louise Rosenkrantz Jensen
Telefon: 6188 5241
hve277-uddstof@hvjv.dk

Forsyningsbefalingsmand

Karl Rykær
Telefon: 9710 2273
hve277-fsbm@hvjv.dk

Bladet 77 'eren + hvjv.dk

Opsætning og layout:
v/ITBM Susanne Kehlet
Telefon: 2349 0950
hve277-it-bm@hvjv.dk

Så blev det endelig sommer og igen tid til udgivelse af vores blad, 77eren, som jeg lige med nød og næppe nåede at gøre færdig, inden jeg drager til FHV Summercampen på Slipshavn i uge 29.

Speciel tak denne gang to vore artikelleverandører Steen og Klaus for nogle Super spændende beretninger der har krydret bladet denne gang.

Husk at I alle kan bidrage med sådanne artikler, korte som lange, alt er velkomment.

God fornøjelse med bladet og rigtig god sommer til alle.

Redaktionen v/Susanne Kehlet

INDHOLD

Forside

Side 2: Kontakter, redaktion og indhold

Side 3: Chefens klumme v/EC

Side 4: -

Side 5: Winterhvide v/Klaus Hansen

Side 6: -

Side 7: SecFor uddannelse, modul II

Side 8: -

Side 9: -

Side 10: Valdes historieside

Side 11: Skydekonkurrence i Tyskland

Side 12: -

Side 13: Ninjaens kamp mod lyset

Side 14: -

Side 15: -

Side 16: Hilsen fra gl. chef

Side 17: Spændende arrangement i Finderup

CHEFENS KLUMME

V/MICHAEL BODE RAUH—ESKADRILLECHEF

Kære alle i HVE 277 Karup

Et halvt år er gået siden jeg tiltrådte som chef for eskadrillen, og jeg er blevet taget vel imod.

Det er som ventet en helt anden slags funktion, end jeg tidligere har været vant til, men det er også nogle spændende opgaver, som jeg har stiftet bekendtskab med.

Jeg har forsøgt at være tilstede ved så mange aktiviteter som muligt, for at få en finger på pulsen. Dog har jeg ikke altid været deltager, hvilket nok kommer til at koste nogle ekstra kilo i rygsækken, når Security Force afholder Challenge lørdag den 12. august.

Det har været en fornøjelse at være med til aktiviteter, uanset om det har været for at hilse på, at hjælpe eller at være deltager.

I første halvår har Security Force haft to vellykkede uddannelsesweekender i deres uddannelsesrække. HVE 274 har været med til weekenderne, og det er tydeligt at se, at der er ved at blive opbygget et sammenhold på tværs af eskadrillerne gennem disse uddannelser.

Støttedelingen og KSN har haft nogle uddannelsesaftener og en enkelt dag, hvor der er blevet repeteret signaltjeneste og KSN virke. I efteråret fortsætter dette, og vi vil forsøge med en uddannelsesdag i samarbejde med de andre delinger, så KSN kan få nogle signaler at arbejde med.

BEVTEAMS har gennem deres samarbejde i afsnit midt, afholdt uddannelsesaftener og en uddannelsesweekend.

Bevogtningsdelingen er ved at bygge en uddannelsesrække op. I bevogtningsdelingen, har der været stor succes med at invitere ansøgere med til aktiviteterne.

Og så har Valde, Cleo og Anne Mette været ude med vores fane. Både til 4. maj arrangement og Valdemarsdag, og som en ekstra tur, der også var den 15. juni, var Valde og Cleo i Hobro for at tage imod Hennes Majestæt Dronning Margrethe.

I første halvår af 2017 har eskadrillen igen deltaget i en del aktiviteter.

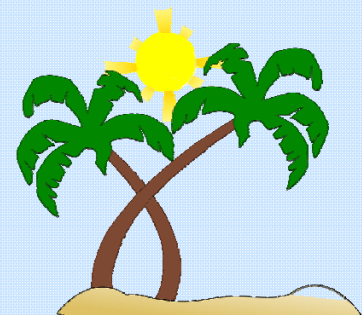
2 bevogtningsassistenter har været på bevogtning af fly i forbindelse med øvelse Winter Hide i Frankrig. Vi havde folk med på bevogtningsopgave, godt koordineret af Lange, i forbindelse med dåben af Midtjyllands lufthavn. Og hertil har vi haft flere af de sædvanlige figurant og momentopgaver.

I den forbindelse, har vi sammen med AFTC (Air Force Training Centre) og Steen (DF SECFOR) forsøgt at forbedre niveauet af støtte til Flyvevåbnets Basisuddannelse (FBU). Vi nåede ikke helt i land i foråret. Meget kan gøres bedre fra både vores og AFTC's side, men det vil der blive arbejdet videre på.

Vi forsøger via forbindelsesofficer at få formaliseret samarbejdet omkring støtteaktiviteter.

Vi vil i eskadrillen have fokus på at give støtte til FBU, hovedvagtens hundetræning, politiets køreuddannelse og de små figurant og momentopgaver ved AFTC og HW (Helicopter Wing).

- fortsættes næste side

CHEFENS KLUMME

V/MICHAEL BODE RAUH—ESKADRILLECHEF

- fortsat fra forrige side

Der har i løbet af vinteren og foråret været nogle omrokninger i eskadrillen, og der er planlagt flere ændringer:

I Security Force har Steen overtaget posten som delingsfører. Anja er indtil videre NK i delingen, men fortsætter til en INFO stilling ved stabseskadrille 200. Rene har overtaget gruppeførerstillingen i 1. gruppe, og Martin posten som NK. Frans er flyttet til stillingen som skydelærer.

I STØTDEL har Cleo og Erik F. Pedersen sagt ja til at stå som gruppeførere. De har Kit og Knud Erik til at hjælpe sig som NK. Erik Schmidt er gået af som KOF, og fortsætter som signalmand i STØTDEL. I Bevogningsdelingen er Mark blevet sat ind som delingsfører. Den opgave løfter han ved siden af sin NK stilling, hvor nogle af opgaverne bliver uddelegeret til anden side. Henrik er gået af som ROF, og har i stedet sagt ja til at være eskadrillens KOF. Der er ikke kommet nogen ny ROF, så den stilling passer jeg indtil videre. Mette er blevet vores nye kommandogruppefører, men det varer ikke længe, da hun er i gang med at gøre sig klar til at overtage posten som kommandobefalingsmand efter Jonna.

Der er fremgang i medlemstal for den aktive struktur. Efter at der pr. 1. januar blev flyttet en del i reserven pga. manglende timer, var vi 60 aktive. I skrivende stund er vi 70 aktive i eskadrillen. Tilgangen skyldes både aktiveringer fra reserven, overflytning fra andre enheder, samt ansøgere gennem hvervning. Der er flere ansøgninger på vej gennem systemet.

Jeg vil gøre opmærksom på, at der i efteråret bliver afholdt landsdelsøvelse omkring Aalborg i weekenden 8.-10. september. Vi skal ikke med som øvelsestagere, men skal ud fra vores egen øvelse arbejde med mål omkring Aalborg.

Det er en øvelse, som vi gerne vil prioritere, så jeg håber, at mange af jer har lyst til at deltage.

Jeg vil se frem til at vi kan få rigtig mange gode timer sammen i efteråret.

Men nu må I nyde sommeren

Hilsen
Michael Rauh
EC HVE277 Karup

Nye eskadrillemedlemmer siden sidste blad:

- **Thomas Kjæhr Faaborg**
- **Anne Mette Fomsgaard**
- **Rune Keimar Tønder**
- **Jeff Egert Lyhne**
- **Stephanie Doktor**
- **Mathias Meng Dyrholm**

Velkommen til eskadrillen og til 77'eren

Valde og Cleo m/fanen 15. juni 2017

WINTERHIDE

V/KLAUS HANSEN, BEVASS

I januar trænede Flyvevåbnet low-level flyvning ved de franske alper. Flyverhjemmeværnet blev bedt om støtte.

Ved juletid blev flyverhjemmeværnets bevogtningsassistenter bedt om at tage stilling til, om de kunne rive nogle uger ud af kalenderen i januar og februar. Opgaven: At sikre en signal- og føringskapacitet på en fransk flyvestation. Dét kunne vi.

Med kort varsel knoklede FHV, det tidligere FHD, for at få de relevante oplysninger ud til de tilmeldte frivillige. Imens pakkede vi på livet løs og hentede de ting, vi manglede, på områdedepoterne.

Povl og jeg tog afsted som det første hold, og vi ankom sammen med fortroppen til Orange i Provence en stormfuld vinterdag. Undervejs havde vi skiftet fly i Paris, hvor vi også mistede vores bagage, som heldigvis dukkede op små 2 dage senere. Den første uge gik med at forberede modtagelsen af resten af detachementet. Et par håndfulde soldater havde travlt med at koordinere med franskmændene, få grejet på plads

på flyvestationen og koble det hele op, så der var klappet og klart, når jagerpiloterne og støttepersonellet ankom.

Hjemmeværnet var underlagt CIS (Communication Information Systems) og refererede direkte til Security Officer. Vores primære opgave var at passe på alt det klassificerede materiel, mens de andre sov, så det altid var under opsyn. Povl oplevede desuden at være tekniker-assistent for en dag, da han hjalp med oprettelsen af netværkene mellem detachementet og staben derhjemme.

WINTERHIDE

V/KLAUS HANSEN, BEVASS

Fortsat fra forrige side

Det var en stor oplevelse at betragte, hvor stort og komplekst et system, der er nødvendigt for at få en træningsmission op at køre. Sikkerheden var i top, og der var procedurer for alt. Heldigvis var vi forberedt gennem vores uddannelse som bevogtningsassistenter, så det virkede ikke så fjernt fra vores normale OJT'er (On-the-Job Training) på vores respektive flyvestationer i Danmark.

Undervejs oplevede vi at være i orkanens øje, når der var natflyning. Det summede af aktivitet i de forskellige rum, som var skarpt adskilt. Missioner blev planlagt, efterretninger indhentet og fly klargjort, inden de slap asfalten og kun var små lys og høje lyde på den mørke himmel. Tilbage på jorden blev der debriefet, evalueret og klargjort til næste dags strabadser.

Når vi ikke gik vagt på basen, brugte vi det meste af tiden på at gå rundt inde i byen, og et par mindre ture med nogle af de fastansatte blev det også til. Le Mont Ventoux (det skaldede bjerg) var højdepunktet.

Efter 3 ugers bevogtning var det tid til at blive afløst af et par andre bevogtningsassistenter, Vagn og JC, og vi kunne sætte os ind i Hercules'en, meget klogere på Flyvevåbnet og en kæmpe oplevelse rigere. Desuden fik vi endnu en gang vist vores moderværn, at vi er på plads, når det gælder, og at vi kan løse vores opgaver.

På vej op ad "det skaldede" bjerg, Mont Ventoux (kendt fra Tour de France)

STEINERS "CORNER" V/STEEN L. HANSEN, SEC FOR

Security Force Uddannelsen HVE277/HVE274 Modul II Bevogtning, 9.-11. juni 2017

Bevogtning er Flyvehjemmeværnets spidskompetence, eller det bør det i hvert fald være. Vi bevogter helikoptere, fly, objekter og ja, os selv når vi er i BSO. Men der har siden jeg startede i FHV i 2012, ikke været tilbudt et eneste uddannelses modul i denne grundlæggende færdighed. Nogle har gennemført BEVASS uddannelsen og Partner uddannelse. Men vi kan ikke løse en bevogtning af et større objekt, med 20-30 enkeltmandsuddannelser. Vi har behov for enhedsuddannelse. Det er vi kommet med et bud på i HVE277, og denne weekend gennemførte SecFor fra HVE277 og HVE274.....

Modul II Bevogtning.

Fredag startede sædvanen tro med føreruddannelse.

Modul I Punkterne march, afsøgning og BSO blev snakket igennem, og dernæst splejset sammen med dette moduls emne.

En stor del af bevogtningen er AKP.

Hvordan skal den indrettes? Hvad har vi af hjælpemidler til indretningen. Hvor stor skal den være?

Hvilken indvirkning kan den have på de civile omgivelser?

Hvordan skal den bemandedes?

Der blev tegnet og fortalt, og alle kom med deres input. Når en idé var født, kom der en ny problemstilling.

Da vi havde snakket indretningen igennem, kom spørgsmålene. Hvem må komme ind, hvad må komme ind og hvad har vi af muligheder for at styre og kontrollere dette?

Næste punkt på dagsorden blev meget naturligt, visitation af personer og køretøjer.

Og aftenens sidste lektion var patruljering af OBJ, både indenfor og udenfor bevogtningsområdet.

Da vi havde haft de teoretiske lektioner, fik førerne nu til opgave at lave en befaling for enhedernes march til OBJ, afsøgning og indrykning i OBJ og en foreløbig befaling for bevogtningen af OBJ.

STEINERS "CORNER" V/STEEN L. HANSEN, SEC FOR

Fortsat fra forrige side

Sidst på formiddagen ankom vil til OBJ (ACW).

Grupperne satte sig på porten, og begyndte deres afsøgning af OBJ. Det var dælmest stort.....og alle de træer? Jamen de er jo ikke med på kortet! Ja der dukkede nye problemstillinger op, nu hvor man fik rigtige øjne på stedet. Ja ACW er en kæmpe opgave for en deling. Men hvor meget kan vi bevogte med det vi har?

Da afsøgningen var færdiggjort, satte GF'erne sig sammen, færdiggjorde deres endelige befalinger og gav dem til folkene.

Efter befalingerne, blev alle samlet i AKP.

Her fik alle mulighed for at komme med deres besyv for, hvordan en AKP skal indrettes. Der blev vendt og drejet forskellige situationer. Hvad nu hvis der kommer en lastbil til området, eller to? Skal der være plads til mere end ét køretøj. Hvor skal man parkere? Kan man få bilen med ind? Kan der blive behov for karantæne af biler, inden adgang? Blastwalls, bump af sandsække, huller i vejen, svingbaner, ind og ud samme port?

Efter AKP lektionen, gik vi videre til visitationslektionen.

Først var det visitation af personer.

Der blev forevist hvordan man systematisk fik visiteret en person, så man ikke glemte et område. Her er det vigtigt at man får bugt med ens blufærdighed. Der skal visiteres grundigt. Og ja selvfølgelig, så giver det nogle kommentarer under øvelserne.

Skal visitationen foregå bag en væg eller i et lille hus?

Så er der spørgsmålet med visitation af det modsatte køn.

Og det er jo vigtigt at vi passer på hinanden, så sikringsmanden og samarbejdet mellem ham og soldaten der visiterer, er meget vigtigt.

Så kom visiteringen af køretøjer.

STEINERS "CORNER" V/STEEN L. HANSEN, SEC

Fortsat fra forrige side

Igen er der forskellige procedure. Man kan få chaufføren til selv at åbne døre, løfte tæpper, åbne tasker m.m. Eller man kan bede chaufføren og evt. passagerer om at efterlade telefoner og andet elektronisk i bilen, og bevæge sig om bag en væg. Derefter visiterer soldaterne bilen, uden at chaufføren kan se det.

Alle fik derefter lov til at visiterer hinanden, og køretøjer.

Under lektionen fik vi besøg af vores CH Michael Rauh og et muligt nyt medlem til SecFor HVE277.

En fornøjelse at se Chefen komme og se til gutterne. Det betyder rigtigt meget.

Og så blev det tid til lidt bevægelse. Vi havde stået op, og stået stille i lang tid, og havde brug for at få rystet knoglerne lidt. Så jeg lavede et hurtigt program med en lille løbetur, nogle englehop efterfulgt af masser af spurter op af voldene, lidt mere løb, en lille stafet med 4 fyldte ammunitions-kasser og Core-øvelser. Til sidst en konkurrence i håndgranatskast. Hver træffer betød øvelser til det andet hold. Det tog max 45 minutter, det var sjovt, pulsen kom op og der kom sved på panden. Hvad mere kan man forlange???

Nu var tiden til at få nogle moment indspil mod AKP. Derfor blev den ene gruppe sat på vagt i AKP, mens den anden fik frit spil til at lave momenter. Næsten frit spil...Vi ville ikke have 3. Verdenskrig.

Og fantasien er særdeles udviklet hos disse to eskadriller.

En gammel jæger på afveje, et overfald af en civil foran AKP. fulde mennesker, glemsomme håndværkere, soldater i civil uden ærinde, behov for ambulance og støtte fra FSNKAR Hovedvagt. Og andet godt fra Skuespillerskolen.

Sidste punkt for denne dag, var patruljering.

Jeg havde lagt 4 poster ud i terrænet mellem ACW og hegnet på FSNKAR. Enheden blev nu delt op i tre hold. Et hold fra HVE274, et fra HVE277 og et blandet.

Reglerne var simple.

- Alle er mod alle
- Find posterne
- Meld om alle fjenderne over radioen (Samme net, så det gjaldt om at stikke hinanden)
- Søg hjem når alle poster er klippet.

Vi fik dermed øvet orientering, radiodisciplin og så havde vi det virkeligt sjovt imens.

Da alle var sikkert tilbage på OBJ, gik vi til ro

Næste morgen havde vi tilbagemeldingerne fra folkene. Det er vigtigt for os at vide, hvad er godt og hvad er skidt. Så retter vi modulet til, så det er klart til en ny enhed.

Til slut på Modulet, havde vi en lille lektion i routesearch. Hvordan man som enhed afsøger en rute for bl.a. IED'er?

Det var en forsmag på næste modul hvor bl.a. denne disciplin indgår.

De meget trætte folk, sluttede dagen af med en god intens skydning hos Frans

Endnu en gang fik vi en særdeles god weekend, i selskab med meget engagerede folk. Det var en sand fornøjelse at være sammen med Security Force HVE277 og HVE274. Mange tak skal I have.

Vi har i det hele taget fået en fantastisk behandling på FSNKAR. Især Jan Kaj, som skaffede nøgler til bevogtningscontaineren og brugte oceaner af tid på at finde et objekt til os. Det resulterede i ACW som var yderst gæstfrie og lod os benytte deres område. Samarbejdet med Bevogtningen FSNKAR var fænomenalt.

Security Force HVE 277 og HVE 274, vi ses på Modul III

Fakkelvingen

I sidste Eskadrilleblad eftersøgte jeg, om nogen havde kendskab til fakkelvingen, dette var desværre ikke tilfældet.

Hvor jeg efterfølgende bl. andet fra "Den frivillige Luftmeldetjeneste gennem 60 år." fra årg. 1959 har fundet følgende:

Hjemmeværnet bestemte at Luftmeldekorpset og Flyverhjemmeværnets personel ikke måtte anvende flyvevåbnets gradstegn.

Hærhjemmeværnet havde sine egne distinktioner der var forskellige fra hærens og dette burde også gælde for den nye del af hjemmeværnet.

De nye gradstegn blev derfor opbygget efter flyvevåbnets, men der var anvendt andre farver, således at det tydeligt fremgik at bæreren tilhørte Luftmeldekorpset eller Flyvestationskorpset.

I tilslutning til disse gradstegn indførtes også et værns mærke for Flyvestationskorpset, fakkelvingen, der i sin enkle symbolik - frihedsfaklen eller budstikken - klart illustrerede korpsets opgave. Hvor bl. andet ovenstående Fakkelvinge med undertekst blev fremstillet på Hovedværksted Karup i en dertil støbeform først i 1960'erne, men blev ikke godkendt.

Først i september 1970 godkendte Kongen, Luftmeldekorpset og Flyvestationskorpset heraldiske mærke, der var udarbejdet af flyvevåbnets heraldiske konsulent:

Hvor Luftmeldekorpset til venstre og Flyvestationskorpset så sådan ud.. og nu er som det i midten med flyvevinge og uden faklen..

SKYDEKONKURRENCE

AF/KLAUS HANSEN, BEVASS

Skydekonkurrence i Tyskland

Danmark vandt i år det prestigefyldte trofæ

For 15. år i træk skulle hjemmeværnet ned forbi grænsen og vise deres skydeevner overfor reservisterne i Nordtyskland. Som noget nyt blev Flyverhjemmeværnet repræsenteret med et 6-mands hold. Med et enkelt frafald kort før tid var vi 5 bevogningsassistenter, der mødtes med de øvrige 5 distrikter fra hærhjemmeværnet i Søgaard i uge 18.

Herefter gik det i kolonnekørsel mod Heide ved Husum, hvor vi ankom fredag aften. Ved ankomst gik omskolingen straks i gang, og sikkerheden var i top – Ordnung muß sein. Våbnet var det tyske tjenestevåben P8, bedre kendt som Heckler og Koch USP. De fleste havde prøvet det før, men alligevel var omskolingen særdeles detaljeret. Efter korrekt håndtering blev vi sendt i simulator, hvor vi skulle igennem 4 baner i stigende sværhedsgrad, og som mindede om morgendagens skydning. Dem der ikke skød, nød en tysk feltration suppleret med frugt. Kaffe havde de ikke men kun jordbær-te. Jeg sprang over. Efter de krævede skydninger fik vi muligheden for at prøve deres geværer og maskingeværer i nogle ret vilde simulationer, hvis vi orkede mere – det gjorde vi!

På hovedet i seng, og næste morgen kørte vi ud til skydebanen, der var noget større end de danske. Her gik skydningen straks i gang, og det hele var arrangeret meget professionelt og effektivt. Faldskiverne gav de færreste problemer, mens ringskiverne krævede fuld koncentration. Proceduren var helt på højde med værnepligtstiden: Man stillede sig i kø, afleverede sit skydekort til en ammunitionsansvarlig, der sirligt skrev ned i en bog. Så fik man sine patroner af ammunitionshjælperen, ladt op i et magasin eller 2, tog plads, affyrede sine skud under streng observation af en sikkerhedsbefalingsmand (der var en til hver, og de tøvede ikke med at rette og vejlede), ned igen og aflevere sine tomme magasiner, få scoren noteret på kortet og i bogen, og så videre til næste bane. Der var 3 baner i alt.

SKYDEKONKURRENCE

AF/KLAUS HANSEN, BEVASS

Fortsat fra forrige side

Danskerne fandt hurtigt ud af, at det gav for meget ventetid at gå i hold á 12 personer, så vi roterede parvis på eget initiativ. Så selvom skydningen var planlagt til kl. 14, stod vi kl 10 og var færdige, og det var inklusiv morgenmad og kaffe (yes!). De næste par timer stod vi sammen med tyskerne og snakkede livligt om alt mellem himmel og jord – hvilket også var meningen med hele konkurrencen. Det sociale var vægtet højt.

Selv de skydeansvarlige med stenansigterne tøjede op i løbet af formiddagen med de afslappede danskere. Det var tydeligt, at mange af danskerne havde været der i flere år, og nogle gik endda med et fællesflag på uniformen.

Tyskerne havde ammo til overs, og det gik jo ikke. Så mens resultaterne blev talt sammen, lavede de nogle skydninger med en noget højere sværhedsgrad. Jeg gik straks over til ringskiven, som var mit nemesis. Og her skulle denne gang rammes et stykke tape på størrelse med en tommeltot på 20 meters afstand. 2 træffere ud af 5 blev det til, og tyskerne var ret imponerede. Det var jeg også og havde ønsket, at jeg havde ramt så godt tidligere på dagen.

Tilbage på kasernen, som egentlig var en sergentskole for flyvevåbnet, men størrelsen fejlede ikke noget. Eftermiddagen var afsat til afslapning, og vi flyvere tog ned i byen og kiggede os lidt omkring. Om aftenen var der middag for alle sammen i deres "propelmesse", og det smagte fantastisk. Der blev snakket livligt på kryds og tværs, og nogle af os kom først derfra over midnat på trods af en lang dag. Undervejs skulle resultaterne selvfølgelig offentliggøres og gaver udveksles. Bedste skytte var en dansker, og bedste hold var også dansk i år, så vi fik vandrepokalen til Danmark (kun til låns, kunne vi forstå). Og selvom det var flyverhjemmeværnets første deltagelse i år, fik Paw skudt sig til 5. bedste danske skytte og 7. blandt alle deltagere. Alle flyvere lå i bedste halvdel af feltet.

Søndag morgen blev værelserne rømmet, sengetøjet afleveret og bilerne læsset. Før afgang ville tyskerne sige pænt farvel og på forhåbentligt gensyn til næste år. Vi lovede at gøre, hvad vi kunne, og meldingen fra hærhjemmeværnet var, at de meget gerne ville have os med igen. Og så kørte vi ellers

tilbage i kolonne til grænsen, hvor løbet blev givet fri og bilerne kørte hjem til deres respektive distrikter.

Det var en særdeles god oplevelse at være med. Både for at sammenligne sit niveau med andre landes, men især for at udbygge de venskabelige relationer med vores nabo mod syd. At vi så pillede tyskerne, var jo heller ikke så dårligt. Som vi sagde til dem: "Husker I '92?", hvilket de grinte højt af. Det gjorde de.

STEINERS "CORNER" V/STEEN L. HANSEN, SEC FOR

Ninjaens kamp mod lyset

En fortælling baseret på virkelige hændelser omkring SecFors Modul II. Af hensyn til ofrene, bliver der ikke brugt navne i skildringen.

Mørket var lige faldet på, og den enlige ninja bevægede sig ud på sin risikable mission. Missionen bestod i at forhindre fjendtlige patruljer, i at bevæge sig rundt i området, og tilføje dem svære tab.

Egentlig var der tre forskellige patruljer, fra tre forskellige fraktioner, som var trængt ind i området sydøst for OBJ "Alfa Charlie Whisky". Det fælles mål for patruljerne, var at lokalisere fire punkter i terrænet. Det var mørkt, og ingen af patruljerne havde adgang til mørkekamp udstyr. For at gøre kampen mere lige, havde ninjaen også fralagt sig brugen af mørkekampmidler. Han havde endda droppet brugen af kort, og stolede i stedet på sin hukommelse.

Straks da ninjaen forlod sit transportmiddel, og bevægede sig listigt men hurtigt til fods ind i området, lød der en fjendemelding på det fælles net. En patruljes position var blevet afslørede en anden patrulje. Ninjaen lod sig ikke distrahere af dette. Der var måske kun 250 meter over til positionen (rækkevidden på FHV's udmærkede signalmiddel, hvis du har en god kastearm), men han havde en plan, som han ville holde sig til.

Han sneg sig op langs et hegn, som lå lige på grænsen af det operative område. En lækker asfalteret sti langs hegnet, gav ham en god hastighed.

Efter en spurt på knap 500 meter, slog han ind i det åbne terræn. Her stod en af fjendernes køretøjer pænt parkeret. Et vidne på at også andre havde valgt fødderne som det primære transportmiddel. Han lod bilen stå urørt, og skyndte sig ind mellem de små bakker og træer på den lille hede. Hans skarpe ninjasyn reddede ham heldigvis fra en svømmetur i den dybe sump, som pludseligt dukkede frem fra græsset.

Han fulgte det våde element, og kom frem til en lille lavning. Her kom den første gave til nattens hersker.....en bil med langt lys på, også bedre kendt som "et lønnende mål". Netop her hvor ninjaen stod, betød vejens beskaffenhed, at bilen skulle sænke farten inden bakken. 30 velplacerede skud i henholdsvis kabinen og sidenhen i bilens bagagerum, gav ninjaen det første point. I dødkampen måtte nerverne på bilens fører have trådt speederen i bund, for trods de mange fuldtræffere fortsatte den ud af ildområdet.

Bilen fortsatte 300 meter ad grusvejen ned mod en lysning, som lå i områdets absolutte sydligste ende. Som en magnet sugede det lange lys på bilen, død og ødelæggelser til sig. For her i lysningen lå en af de andre patruljer og ventede på dette oplyste juletræ af et patruljekøretøj.

Et kort, men meget intenst ildoverfald, sikrede at bilen og dens passagerer endnu engang blev nedkæmpet.

STEINERS "CORNER" V/STEEN L. HAN-

Ninjaens kamp mod lyset, *fortsat fra forrige side*

Ninjaen gjorde som General Grouchy skulle have gjort ved Waterloo 1815, han gik efter lyden fra kampen.

Listig men hurtigt, bevægede han sig frem mod den lille lysning.

Da han kom frem, kunne han se at bilens passagerer havde forladt køretøjet, og med store lygter ledte efter punkt 4.

Til trods for at lyskeglerne gled hen over området, og til tider ramte Ninjaens position, lykkedes det ham alligevel at snige sig uset frem til køretøjet. Han åbnede døren, for desværre at erkende, at bilens nøgler måtte befinde sig hos chaufføren.

Han forsøgte sig derefter at åbne sidedøren for at lægge sig ind på bagsædet. Men bilens nederste dørbelysning tændte netop som han åbnede døren. Hvad skulle han så? Han lagde sig ind på forsædet. Herfra kunne han følge gruppen hele vejen op til bilen. Da tre af dem var ud for passagerdøren, åbnede ninjaen ild. I sin dødsrus råbte han "Du er død, du er død og du er død!!". Han forlod hastigt bilen, løb om til bagenden. Med våbnet i sin svage arm, stak han våbnet rundt om bagenden og nedkæmpede den sidste måbende chauffør, som lige havde overværet nedslagningen af sine hjælpeløse kammerater. Ninjaens andet point var i hus.

Hastigt løb ninjaen ind mellem træerne. Lige så pludseligt han var dukket op, lige så pludseligt var han væk.

Mens han bevægede sig uset inde i skoven, kørte bilen med alt lyset forbi ude på grusvejen. Den var på vej mod et af de sværeste punkter i området.

Ninjaen var lidt beruset af den lethed han havde haft ved at tage de mange liv, at han sløse lidt på sin sikkerhed. Da han bevægede sig langs vejens tætte bevoksning, blev der pludseligt åbnet ild mod ham. Heldigvis blev han ikke ramt. De to skytter, måske 50 meter længere fremme, havde ikke et ordentligt billede af ham, og skød da heller ikke mere end 4-5 skud.

Frem for at tage kampen op, trak han sig hurtigt tilbage 10 meter, for så at dreje til højre 2 meter og trænge frem mod fjendens position igen. Der var en hektisk kommunikation fremme ved fjenden. De to af dem ville holde ninjaen skak, mens de to andre ville søge ind i skoven og lokalisere punkt 3. Kommunikationen blev ført mellem føreren af den fjendtlige patrulje, og hvad han troede var hans næstkommanderende. Det viste sig derimod at være føreren af en anden patrulje, som udnyttede sin stemmes lighed med næstkommanderende, til at skabe forvirring. Nu havde denne uheldige patrulje ikke kun lyset og Ninjaen mod sig, men også kommunikationsmidlerne.

Ninjaen forholdte sig passivt for en stund, og morede sig i stedet over den forvirring der nu herskede hos fjenden. Han udnyttede den megen snak over radioen, til at snige sig nærmere fjenden. Fra 10-15 meters afstand, kunne han tydeligt høre førerens frustration over at hans næstkommanderende (læs en anden fører) ikke forstod hans beskeder.

Alt imens ninjaen stod og lyttede, dukkede der to hvide skikkelser op mellem træerne. Og må jeg benytte situationen til at påpege MTS's glimrende sneslørrings kapabilitet. Havde det ikke været fordi at det var sommer, havde ninjaen aldrig set dem. På en afstand af 11 meter, blev de to snekamouflerede skikkelser, på det grusomme nedkæmpet.

Hurtigt som en ninja, hvilket han jo var, forsvandt han igen fra området og ind blandt noget ganske svært gennemtrængeligt bevoksning. Herfra kunne han i ro og mag, søge væk fra den slagne fjende. Point nr. 3 var i hus.

STEINERS "CORNER" V/STEEN L. HAN-

Ninjaens kamp mod lyset, *fortsat fra forrige side*

Ninjaen søgte mod punkt 2, som var at finde i en bunker. Han havde overhørt på radioen at fjenden i den oplyste bil, havde delt sig i to små enheder. Den ene enhed skulle finde punkt 2, og den anden forsøge sig med punkt 3. Dette var jo en fremragende mulighed for at score endnu et point for den sejrige Ninja.

Undervejs mod punkt 2, udnyttede han den fælles frekvens, til at nedgøre sine fjender. Om det var fjendens frygt for at afsløre sin position, eller radioens begrænsede rækkevidde der gjorde at ingen svarede, må vi lade stå i det uvisse.

Ninjaen nærmede sig et kryds midt i området. Her gik to mand og ledte efter punkt nr. 2., og til deres hjælp havde de to kæmpe store lygter. Lyskeglerne på størrelse med søgelyset over London i 1940, fejede hen over området. Men igen undgik Ninjaen at blive fanget i den. Bag et træ, halvt så tykt som Ninjaen selv, gemte han sig og ventede på det rette tidspunkt at slå til. Den ene af de to lygtebærere, forlod krydset og gik tilbage til deres køretøj, og lod føreren om at lede efter posten. Mens føreren stirrede blindt ind i buskadset, sneg ninjaen sig hurtigt hen over vejen. Her gemte han sig bag en busk, og ventede. Han skulle ikke vente mange minutter, så kom føreren hans vej. Fra kun 50 cm, kunne ninjaen nøjes med at hviske "Du er død!", og point nr. 4 tikkede ind på kontoen. Den nedkæmpede fører, måtte erkende at han ikke kunne finde punkt nr. 2, til trods for at han havde brugt lys. En hurtigt lektion i kort og kompas, og en ledsaget march til bunkeren, hjalp den stakkels fører videre på hans mission.

Alt imens ninjaen havde hjulpet fjenden, brød der svære kampe ud i det sydlige terræn. Hvem der nedkæmpede hvem, vides ikke.

Ninjaen havde besluttet sig for at søge ud af området, med fire skalpe i bæltet, da et radiosignal afslørede en anden patrulje på vej mod punkt 2. Det var da en mulighed man ikke måtte lade ligge. Fra skovkanten kunne ninjaen se hvordan en lille tre mands patrulje søgte hen over heden, op mod bunkeren.

Han sneg sig op på en lille bakke, midt mellem patruljen og bunkeren. Da patruljen var behageligt tæt på.....point nr. 5.

Som en god afslutning på nattens mission, slog ninjaen sig sammen med den ene patrulje, og placerede sig hastigt i et sving. Herfra nedkæmpede de for sidste gang denne nat, det oplyste juletræ af et patruljekøretøj.

Alt i alt en fremragende præstation af ninjaen, som trods sin høje alder og svigtende syn, gang på gang nedkæmpede fjenden.

Det eneste som det lange lys fangede, var fjendens opmærksomhed.

HILSEN FRA ELISE V/ELISE CHRISTENSEN

Sommerhilsen fra jeres gamle eskadrillechef ☺

Efter opfordring skriver jeg lige en lille hilsen til jer – her ½ år efter at jeg stoppede.

1. januar 2017 startede en ny epoke i mit hjemmeværnsliv, idet jeg jo blev ledende informationsofficer i team Nord. Det betyder, at jeg skal være sparringspartner for alle eskadrillerne i Team nord (260, 261, 265, 266, 270, 272, 273, 274, 275 og 277), hvilket jo også gør, at jeg stadig vil skulle have noget med jeres eskadrille at gøre, hvis ledelsen beder om hjælp J

Udover at jeg så er blevet sparringspartner for Team nord har jeg brugt foråret på at finde ud af, hvad vi i Flyverhjemmeværnet skal med vores nye informationselement. Dette har jeg gjort i samarbejde med ledende informationsofficer i Syd – Susanne Schade Kissow, ledende informationsofficer i Øst – Erik Andersen og vores Kommunikationsrådgiver Tonny Bender. Alt i alt et spændende forår/sommer og efter sommerferien glæder jeg mig så bare til at arbejde videre med det og komme ud og besøge eskadrillerne i Nord.

Jeg er også blevet en del af styregruppen, som afholder et arrangement for reserven i en weekend i oktober, hvor vi håber, at rigtig mange vil tage imod vores gode tilbud og på den måde blive aktiv igen og komme ud i de respektive eskadriller og blive en del af den aktive styrke igen.

Samtidig med ovennævnte er jeg også kommet i en arbejdsgruppe, hvor vi kigger på fastholdelse og rekruttering i hele Hjemmeværnet – en rigtig spændende opgave, som I naturligvis kommer til at høre mere om, når vi bliver færdige med opgaven.

Det var så lidt om, hvad jeg går og laver. Som I kan læse, keder jeg mig ikke og det har jeg det rigtig fint med, så længe det bare ikke bliver for meget.

Nu vil jeg slutte og ønske jer alle en rigtig god sommer, som jo vanligt skal bruges til at få slappet af og få nye kræfter til efterårets/vinterens strabadser.

Mange sommerhilsner fra Elise

ARRANGEMENT AUGUST 2017

GRATIS ENTRÉ

18. august 1000 - 2100

19. august 0900 - 1800

- HISTORISKE TEMAOMRÅDER
 - "1864", "2. verdenskrig", "Kold Krig", m.v.
- LEVENDE UDSILLINGER
- STOR OPVISNINGSARENA
- PUBLIKUMSAKTIVITETER
- "CAFÉ DE NORMANDIE"
- KFUM KIOSK
- DELTAGELSE FRA NORGE, SVERIGE, TYSKLAND, DANMARK...

Holstebro

Viborg

A16

Finderup Øvelsesplads GPS : Holstebrovej 183B, 8800 Viborg

www.classicmilitaryshow.dk

 Classic Military Show

Arrangør: JYDSKE DRAGONREGIMENTETS VETERANPANSERFORENING